

عنوان مقاله:

جایگاه و عوامل آرامش در قرآن کریم و عرفان اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 17، شماره 68 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

خدیجه اصیل - دانش اموخته دکترای الهیات، علوم وحیث، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

علی رضا صابریان - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران. نویسنده مسئول: Ali1341@gmail.com

جعفر تابان - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی، علوم قرآن وحیث، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

آرامش تعادل روحی و نبود تشویش و اضطراب است که برآیند آن برخورد درست با مسائل و گرفتاری ها و رسیدن به آرامش حقیقی است. آرامش در اقسام مختلف: طبیعی، روانی و اعتقادی از مولفه های سعادت است که به دوشکل آرامش روحی و امنیت اجتماعی ظهور می یابد. براین اساس دانشمندان اسلامی به آرامش نگاهی قدسی افکنده و آن را پدیده ای الهی شمرده اند و بخش وسیعی از آموزه های دینی به آن اختصاص یافته است. از طرفی عرفان طریقی است که با طی آن می توان به شناختی شهودی و حضوری از حقیقت و معرفت ناب به صورت بی واسطه نایل آمد و پاسخی قطعی به نیازهای اساسی و پرسش آدمی و آرامش و نشاط جاودانی حاصل از آن دست یافت. از طرفی باید توجه داشت که قرآن مجید بهترین دستورها را آورده و بهتر از همه، انسانها را به راز و رمز بندگی و سلوک آشنا می سازد. از این رو در مقاله حاضر به موضوع « جایگاه و عوامل آرامش در قرآن کریم و عرفان اسلامی » خواهیم پرداخت. در نوشتار حاضر که به روش توصیفی - تحلیلی و با هدف تبیین و تشریح علمی جایگاه و عوامل آرامش در قرآن کریم و عرفان اسلامی به انجام رسیده این نتایج حاصل گردید که ایمان، تقوی و پرهیزگاری عامل اصلی آرامش و زمینه ساز آرامش فردی و اجتماعی و همچنین آرامش روح و روان فرد و جامعه می باشد. از سوی دیگر « عرفان » طریقی است که با طی آن می توان به شناختی شهودی و حضوری از حقیقت و معرفت ناب به صورت بی واسطه نایل آمد و به پاسخی قطعی به نیازهای اساسی و پرسش های آدمی و آرامش و نشاط جاودانی حاصل از آن دست یافت.

کلمات کلیدی:

آرامش، قرآن کریم، عرفان اسلامی، ایمان، پرهیزگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311284>

